

บทที่ 5

การติดตามผลและนิเทศงาน

โดย

เชิดชัย รัตนเศรษฐากุล บัญญัติ เหล่าไพบุลย์ พิษณุรัตน์ แสนไชยสุริยา
สุวัฒน์ จิตต์ปราณีชัย และ กัลยา เจือจันทร์

ในการเผยแพร่เทคโนโลยีการผลิตไก่พื้นเมืองลูกผสมนั้น หลังจากได้ดำเนินการตามแผนงานวิจัย กล่าวคือ การเลือกหมู่บ้านเป้าหมาย และกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย การสำรวจสถานภาพและปัญหาของกลุ่มเลี้ยงไก่ การฝึกอบรมกลุ่มผู้เลี้ยงไก่ การส่งเสริมการจัดการกลุ่มแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ ให้เกษตรกรสร้างโรงเรือนไก่พ่อแม่พันธุ์ และโรงเรือนไก่พื้นเมืองลูกผสม นำพ่อแม่พันธุ์ไก่พื้นเมือง 10 ตัว และแม่พันธุ์ไก่ลูกผสม (โรคไอส์แลนด์ x แดงบาร์พลิมัธรอด) 80 ตัวต่อหมู่บ้าน ไปให้เกษตรกรพร้อมตู้ฟักไข่ขนาด 1,000 ฟอง หมู่บ้านละ 2 ตู้ พร้อมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการฟักไข่ ผู้เขียนเก็บซากไก่ตายหมู่บ้านละ 1 ตู้ และเครื่องตัดปากไก่หมู่บ้านละ 1 เครื่อง

การติดตามผลและนิเทศงานสามารถแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

1. การติดตามเก็บข้อมูลกิจกรรมวิจัยย่อย 4 โครงการ ซึ่งเก็บข้อมูลการทดลองในหมู่บ้าน ได้แก่ การศึกษาสาเหตุการตายของไก่พื้นเมืองลูกผสม ผลของการถ่ายพยาธิที่มีต่อการเจริญเติบโต และการสร้างภูมิคุ้มกันต่อวัคซีนนิวคาสเซิลและวัคซีนกัมโบโรในไก่พื้นเมืองลูกผสม การศึกษาสมรรถนะการผลิตไก่พื้นเมืองลูกผสม และการลดต้นทุนอาหารสำหรับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม
2. การติดตามผลการรวมกลุ่มของเกษตรกรในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม และ
3. การนิเทศงานในโครงการ

1. การติดตามเก็บข้อมูลกิจกรรมวิจัยย่อย 4 โครงการ ได้ดำเนินการ โดยแบ่งนักวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดขอนแก่น โดยมีลักษณะการทำงานพอสรุปได้ดังนี้

1.1 คณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ออกไปดำเนินการเก็บข้อมูลทุกสัปดาห์ ซึ่งมีช่วงเวลาในแต่ละหมู่บ้าน คือ 2 สัปดาห์/ครั้ง พร้อมรับทราบปัญหาและทำการนิเทศงาน

1.2 เจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดขอนแก่น ออกไปดำเนินการติดตามผลและนิเทศงานทุกสัปดาห์ ซึ่งมีช่วงเวลาในแต่ละหมู่บ้าน คือ 2 สัปดาห์/ครั้ง แต่สลับกันกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

แต่ในบางช่วงของการเก็บข้อมูล คณะจารย์มหาวิทยาลัย มีความจำเป็นต้องออกหมู่บ้าน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง/หมู่บ้าน ขึ้นกับกิจกรรมและปัญหาในหมู่บ้านทดลอง เช่น กรณีที่เกิดโรคระบาด การเก็บตัวอย่างเลือด การเก็บไข่ตายมาวิเคราะห์สาเหตุการตาย และการชั่งไก่เมื่ออายุ 3 สัปดาห์ เป็นต้น

2. การติดตามผลการรวมกลุ่มของเกษตรกรในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม

หลังจากการฝึกอบรมกลุ่มเกษตรกรเรื่องการเผยแพร่เทคโนโลยีการผลิตไก่พื้นเมืองลูกผสม และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ตลอดจนการดูงานในวันที่ 7-8 ตุลาคม 2540 แล้ว ในวันที่ 10 ตุลาคม 2540 เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ สมาชิกในโครงการได้จัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสมขึ้น ใช้ชื่อว่า “กลุ่มสามัคคีเลี้ยงไก่พื้นเมืองและลูกผสม ตำบลโนนสะอาด” มีคณะกรรมการประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการเผยแพร่วิชาการ และในวันที่ 31 ตุลาคม 2540 เกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง สมาชิกในโครงการได้จัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสมขึ้นใช้ชื่อว่า “กลุ่มรวมพลังสร้างสรรค์เลี้ยงไก่ลูกผสม หินตั้ง-หนองไผ่ทอง” มีคณะกรรมการเช่นเดียวกัน ในการติดตามผลการรวมกลุ่มของเกษตรกร ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1

3. ในการติดตามผลและนิเทศงาน สมาชิกในโครงการ สามารถรวบรวมปัญหาและได้ทำกรนิเทศงาน แบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การจัดการพ่อ-แม่พันธุ์ไก่ การจัดการพ่อแม่พันธุ์ไก่ เป็นการจัดการผลิตไข่พันธุ์ เพื่อนำเข้าสู่ฟักในการผลิตลูกไก่ เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรสมาชิกในโครงการเป็นอันดับแรก หากมีลูกไก่เหลือจากสมาชิกในโครงการ จึงจำหน่ายทั่วไปได้

1.1 การให้อาหาร เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์มีปัญหาเกี่ยวกับการให้อาหารไก่พ่อแม่พันธุ์ โดยจากการติดตามผลมักพบเสมอ ๆ ว่า ให้อาหารน้อยเกินไป (น้อยกว่า 110 กรัม/วัน) และบางวันไม่มีอาหารให้ไก่กิน ทำให้ไก่อดอาหารเป็นเวลากว่า 3 ชั่วโมง และมักเปลี่ยนสูตรอาหารบ่อย ๆ ตามแต่จะซื้อได้ ทำให้พ่อแม่ไก่เกิดความเครียด ไข่ลดลงและอัตราการผสมติดลดลง เมื่อพบปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยที่ออกติดตามผลและนิเทศงาน ได้แนะนำถึงผลเสียในการกระทำได้กล่าว และให้ดำเนินการแก้ไขทันที ส่วนเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง ไม่มีปัญหาในการให้อาหาร

1.2 การเก็บไข่พันธุ์ เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้าน ไม่มีปัญหาในการเก็บไข่พันธุ์ โดยเก็บไข่พันธุ์เฉลี่ยวันละ 4 ครั้ง

1.3 การรวบรวมไข่ม้วน เกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง มีปัญหาในการรวบรวมไข่ม้วน โดยเมื่อเก็บไข่ม้วนเสร็จก็จะนำไปรวบรวมไว้ได้ชยาคา หลังคามุงสังกะสีซึ่งอุณหภูมิสูง ทำให้การฟักออกต่ำ จึงได้แนะนำให้แก้ไขทันที โดยให้รวบรวมไข่ม้วนไว้ในสภาพที่ไม่โดนแสงแดด และอากาศถ่ายเทได้ดี ส่วนเกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ไม่มีปัญหาในการรวบรวมไข่ม้วน

1.4 การเปลี่ยนพ่อพันธุ์ เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้านไม่มีปัญหาในการเปลี่ยนพ่อพันธุ์เมื่อพบจากการส่องไข่ว่าออกโคอัตรการผสมติดต่ำก็ดำเนินการเปลี่ยนพ่อพันธุ์ทันที

2. การจัดการการฟักไข่ เมื่อรวบรวมไข่ม้วนแล้วจะต้องนำไข่เข้าฟักทุกสัปดาห์ เพื่อจำหน่ายให้แก่สมาชิกแต่ละคนจนครบ 10 คน ซึ่งเท่ากับฟักลูกไก่ออก 10 รุ่น เมื่อเลี้ยงไก่จนอายุครบ 10 สัปดาห์ก็จำหน่าย ซึ่งผลผลิตน่าจะเพียงพอต่อการจำหน่ายแต่ละสัปดาห์

2.1 อุณหภูมิผู้ฟัก ในระยะแรกของการฟักไข่ เกษตรกรทั้งสองหมู่บ้าน มีปัญหาเรื่องการควบคุมอุณหภูมิผู้ฟักไข่ เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์มีปัญหาเกี่ยวกับไฟฟ้าดับ และลูกไปหมุนเครื่องควบคุมอุณหภูมิ (thermostat) ในการติดตามผลและนิเทศงาน ได้แนะนำให้เกษตรกรเปิดประตูผู้ฟัก เมื่อ ไฟฟ้าดับ เพื่อไม่ให้ความร้อนขึ้นสูง เนื่องจากพัดลมไม่ทำงาน และความร้อนที่เกิดจากการพัฒนาการของตัวไก่ และให้ปิดประตูผู้ฟักเมื่อกระแสไฟฟ้ามาตามปกติ หนึ่งให้กำชับลูกไม่ให้หมุน thermostat สำหรับเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทองประสบปัญหาไฟฟ้าดับ ซึ่งให้คำแนะนำเช่นเดียวกับเกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ และปัญหาอีกประการหนึ่งของเกษตรกรบ้านหินตั้ง คือ โรงฟักไข่ไม่มีผนัง ทำให้อุณหภูมิในการฟักเปลี่ยนแปลงบ่อย จึงได้แนะนำให้ใช้มันเป็นผนัง อุณหภูมิผู้ฟักที่แนะนำให้ใช้ในการฟักไข่ คือ 37.0-37.8°C

2.2 อัตราการฟักออกต่ำ นอกจากจะเป็นผลจากอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมแล้ว อัตราการฟักออกต่ำ อาจมีสาเหตุมาจากความชื้นสัมพัทธ์ (relative humidity) ไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ที่พบความชื้นสัมพัทธ์มักจะต่ำ จึงแนะนำให้เกษตรกรทั้งสองหมู่บ้านเพิ่มพื้นที่ภาคน้ำในช่วงการเจาะเปลือกไข่ และเปลี่ยนน้ำในภาคน้ำประมาณ 2 ครั้งในช่วงดังกล่าว เพราะเมื่อลูกไก่เริ่มเจาะเปลือก ขนอ่อน (down feather) จะอยู่บนผิวหนังเป็นฝ้าย ทำให้อัตราการระเหยของน้ำในภาคน้ำน้อยลง ความชื้นจึงไม่เพียงพอในการเจาะเปลือกไข่ ความชื้นสัมพัทธ์ที่แนะนำให้ใช้ในการฟักไข่ คือ 60-75%

3. การจัดการการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม หากมีการจัดการดี ไก่ก็จะเจริญเติบโตดีให้น้ำหนักมาก

3.1 การให้อาหาร เกษตรกรส่วนใหญ่ของทั้ง 2 หมู่บ้าน ไม่มีปัญหาในเรื่องการให้อาหาร โดยให้อาหารไก่เฉลี่ยวันละ 3-4 ครั้ง ซึ่งการให้อาหารบ่อยครั้ง เป็นการกระตุ้นให้ไก่กินอาหารมากขึ้น นอกจากนี้ยังให้แสงสว่างให้ไก่ได้กินอาหารในเวลาากลางคืนอีกด้วย

3.2 สูตรอาหาร เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้าน ไม่มีปัญหาในการใช้สูตรอาหารในการเลี้ยงไก่ระยะแรก (0-3 สัปดาห์) แต่ในการให้สูตรอาหารในการเลี้ยงไก่ระยะหลัง ประสบปัญหามาก โดยเกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ เปลี่ยนสูตรอาหารบ่อย บางครั้งให้อาหารสุก บางครั้งให้อาหารไก่ไข่ และเกษตรกรจำนวนมากให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับรำ และปลายข้าวให้ไก่กิน ซึ่งการกระทำเช่นนี้แทนที่จะทำให้อัตราต้นทุนค่าอาหาร กับทำให้ต้นทุนค่าอาหารในการผลิตไข่ 1 กิโลกรัมเพิ่มขึ้น เพราะไก่จะกินอาหารเพิ่มขึ้นแต่น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นน้อย ทำให้เกษตรกรบางรายขาดทุนเล็กน้อย แต่พอเลี้ยงรุ่น 2 และปฏิบัติตามคำแนะนำ จึงได้กำไรตัวละ 8-10 บาท สำหรับเกษตรกรบ้านหินตั้งส่วนใหญ่ จะให้อาหารสำเร็จรูปผสมรำและปลายข้าวให้ไก่กินในระยะหลังของการเจริญเติบโต จึงทำให้ได้กำไรน้อย สาเหตุที่เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้านให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับรำและปลายข้าวให้ไก่กิน เพราะอาหารสำเร็จรูปราคาแพง คณะผู้วิจัยจึงได้แนะนำในการใช้สูตรอาหาร คือ ในระยะแรกของการเจริญเติบโต (0-3 สัปดาห์) ให้ให้อาหารสำเร็จรูปสำหรับลูกไก่ : ปลายข้าว : รำ = 2:1:1 โดยน้ำหนัก ซึ่งไก่ที่เจริญเติบโตเป็นที่น่าพอใจ

3.3 การตัดปากไก่ (debeak) เป็นการลดภาวะการจิกกินกัน (cannibalism) ของไก่ เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ส่วนใหญ่ไม่นิยมตัดปากไก่ เพราะกลัวไก่เจ็บ และกลัวว่าไก่จะกินอาหารไม่ได้ เมื่อไก่เกิดการจิกกันตาย ก็ใช้กรรไกรตัดเล็บบัดจอยปากเพียงเล็กน้อย ซึ่งไก่ก็ยังจิกกันได้อยู่ ทำให้ไก่เมื่ออายุ 10 สัปดาห์ ไม่ค่อยมีขน ตลาดตกราคา และไม่ยอมรับซื้อ จึงแนะนำให้เกษตรกรเหล่านั้น ไปดูไก่ของเกษตรกรที่ตัดปากไก่อตามหลักวิชาการ คือ ตัดจากปลายจอยปาก 1/3 ของจอยปากบน ซึ่งขนเต็มตัวและเจริญเติบโตดี จึงให้แนะนำให้เกษตรกรตัดปากไก่โดยใช้เครื่องตัดปากไก่ (debeaker) เมื่อสังเกตเห็นไก่เริ่มจิกกันหรือเมื่ออายุ 4 สัปดาห์ สำหรับเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการตัดปากไก่

3.4 การให้วัคซีน เกษตรกรส่วนน้อยให้วัคซีนไม่เป็นไปตามโปรแกรม และวิธีการให้ไม่ถูกต้อง เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ให้วัคซีนอหิวาต์ไก่อตัวละ 0.1 ซี.ซี (ซึ่งจะต้องให้ตัวละ 1 ซี.ซี เมื่ออายุ 6 สัปดาห์) และเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง ให้วัคซีนนิวคาสเซิล เมื่ออายุ 1 สัปดาห์ และ 3 สัปดาห์ ทำให้ไก่มีการคล้ายแพ้วัคซีน จึงได้แนะนำให้เกษตรกรทำตามโปรแกรมวัคซีนของผู้วิจัย กล่าวคือลูกไก่อายุ 1 สัปดาห์ให้วัคซีนนิวคาสเซิลหยอดจุมักตัวละ 1 หยด และ

วัคซีนฝีดาษไก่ ทางผนังปีกตัวละ 1 ครั้งและอายุ 4 สัปดาห์ให้วัคซีนนิวคาสเซิล หยอดจมูกตัวละ 2 หยด และให้วัคซีนอหิวาต์ไก่อี คเข้ากล้ามเนื้อ โคนปีก ตัวละ 1 ซี.ซี

3.5 การบันทึกข้อมูลและการทำบัญชีฟาร์ม เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้านส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการบันทึกข้อมูลและการทำบัญชีฟาร์ม โดยเกษตรกรใช้ระบบจํามากกว่าระบบจด ทำให้ลำบากต่อการคิดต้นทุนการผลิตและกำไรขาดทุนของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม แม้จะได้แนะนำถึงข้อดีในการบันทึกข้อมูลและการทำบัญชีฟาร์ม มีเกษตรกรเพียงส่วนน้อยที่ทำตาม

3.6 การเก็บไก่ตายแช่เย็น ในการหาสาเหตุของการตาย จะต้องนำไก่ตายมาพิสูจน์ซากในห้องปฏิบัติการ จึงได้มีการนำผู้เย็นไปไว้ในชนบทหมู่บ้านละ 1 ตู้ เมื่อมีไก่ตายให้เกษตรกรเก็บใส่ถุงพลาสติกรัดปากถุงแล้วเก็บไว้ในตู้เย็น เมื่อคณะผู้วิจัยออกไปติดตามผลและนิเทศงานจะได้นำมาพิสูจน์ซากในห้องปฏิบัติการเพื่อหาสาเหตุของการตาย เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้านไม่ค่อยถือปฏิบัติ เมื่อมีไก่ตายก็ดำเนินการฝังหรือบรโภคทั้ง ๆ ที่ผู้วิจัยได้แนะนำถึงผลดีของการพิสูจน์ซากในการที่จะแก้ไขปัญหาการตายของไก่ในหมู่บ้านก็ตาม

4. การจัดการกลุ่ม กลุ่มเกษตรกรมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนา เพราะการรวมกลุ่มนอกจากจะทำให้เกิดพลังต่อรองในด้านการจัดซื้อ ปัจจัยการผลิต และการจำหน่ายผลผลิตแล้วยังก่อให้เกิดความสามัคคีของสมาชิกในกลุ่ม และการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับคนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 การจัดตั้งกลุ่ม การจัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสมของทั้ง 2 หมู่บ้าน เป็นไปได้ด้วยดี โดยเกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ สมาชิกในโครงการร่วมกันจัดตั้งกลุ่มชื่อ “กลุ่มสามัคคีเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม ตำบลโนนสะอาด” และบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง ชื่อ “กลุ่มรวมพลังสร้างสรรค์เลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม หินตั้ง-หนองไผ่ทอง”

4.2 การประชุมกลุ่ม กลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองทั้ง 2 หมู่บ้านกำหนดว่า จะมีการประชุมกลุ่มอย่างเป็นทางการเดือนละ 2 ครั้ง แต่ในทางปฏิบัติไม่มีการประชุมกลุ่มกันเองอย่างเป็นทางการเกิดขึ้น ทำให้ไม่มีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ โดยอาศัยมติกลุ่ม มักจะเป็นการประชุมอย่างไม่เป็นทางการกันเพียงไม่กี่คน คณะผู้ทำการวิจัยจึงได้เรียกประชุมเพื่อทราบถึงปัญหา และจะได้ให้ข้อเสนอแนะต่อไป เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์มีปัญหาในการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมทุนเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ซึ่งจะซื้อได้ในราคาถูกกว่าต่างคนต่างซื้อ โดยอ้างไม่มีเงิน การขายซึ่งช่วยกันขายกลับมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ส่วนเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง มีปัญหาเช่นเดียวกับบ้านโนนสวรรค์แต่หลังจากผู้วิจัยได้ขอร่วมประชุมและให้คำแนะนำแล้ว ไม่มีปัญหาทั้งในด้านการรวมทุน เพื่อซื้อปัจจัยการผลิตต่าง ๆ และการช่วยกันขายผลผลิต อีกประการหนึ่ง การจัดให้

เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ และบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทองได้ประชุมพูดคุยกันในเรื่องการดำเนินการของกลุ่ม และพาไปดูงานด้านกลุ่มที่บ้านท่านางแนว อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น ได้มีผลทำให้เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีการตื่นตัวในการดำเนินงานกลุ่มมากขึ้น ดังตารางที่ 5.1

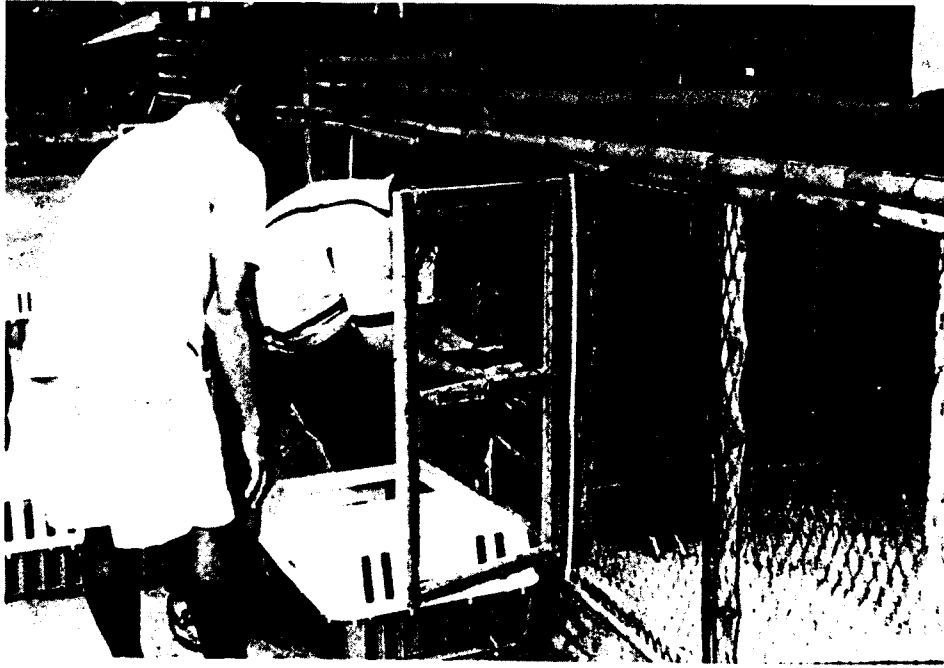
จากการติดตามผลและนิเทศงาน พอจะสรุปได้ดังนี้

1. เกษตรกรส่วนใหญ่ทั้ง 2 หมู่บ้าน ไม่ชอบอ่านเอกสารที่ได้รับจากการฝึกอบรม และบางคนเข้ารับการฝึกอบรม แต่ไม่ได้เลี้ยงเอง ให้สามีหรือลูกเลี้ยงไถ่พื้นเมืองลูกผสม
2. การรวมกลุ่มโดยการรวมแรงอาจประสบผลสำเร็จมากกว่าการรวมกลุ่มเพื่อร่วมกันลงทุน
3. เกษตรกรบ้านโนนสวรรค์ประสบปัญหาในการเลี้ยงไถ่พื้นเมืองลูกผสม มากกว่าเกษตรกรบ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง (68.75 และ 56.25 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)
4. เกษตรกรทั้ง 2 หมู่บ้านมีความเห็นว่า โครงการฯ น่าจะหาแหล่งเงินทุน ในการเลี้ยงไถ่พื้นเมืองลูกผสมให้สมาชิกในโครงการ

อย่างไรก็ตาม หลังจากได้ดำเนินการติดตามผลและนิเทศงาน ปัญหาต่าง ๆ หลายอย่างที่พบส่วนใหญ่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเกษตรกร

ตารางที่ 5.1 ปัญหาที่พบในระหว่างการติดตามผลและนิเทศงาน

รายการ	ตามหลักในโครงการบ้าน			
	โมเดลสวรรค์		หินตั้งและทอมองไม้ทอง	
	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
1. การจัดการพ่อ-แม่พันธุ์ไก่				
- การให้อาหาร		/	/	
- การเก็บไข่พันธุ์	/		/	
- การรวบรวมไข่พันธุ์	/			/
- การเปลี่ยนพ่อพันธุ์	/		/	
2. การจัดการการฟักไข่				
- อุณหภูมิ		/		/
- อัตราการฟักออก		/		/
3. การจัดการการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม				
- การให้อาหาร	/			/
- สูตรอาหาร		/		/
- การตัดปากไก่		/	/	
- การให้วัคซีน		/		/
- การบันทึกข้อมูล, การทำบัญชีฟาร์ม		/		/
- การเก็บไข่ตายแช่เย็น		/		/
4. การจัดการกลุ่ม				
- การจัดตั้งกลุ่ม	/		/	
- การประชุมกลุ่ม		/		/
- การรวมกันซื้อปัจจัยการผลิต		/	/	
- การรวมกันจำหน่ายผลผลิต		/	/	
รวม	5	11	7	9
ร้อยละ	31.25	68.75	43.75	56.25

รูปที่ 5.1 การนำพ่อแม่พันธุ์ไก่ไปให้สมาชิกในโครงการบ้านโนนสวรรค์

รูปที่ 5.2 คอกพ่อแม่พันธุ์ไก่ของสมาชิกในโครงการบ้านโนนสวรรค์

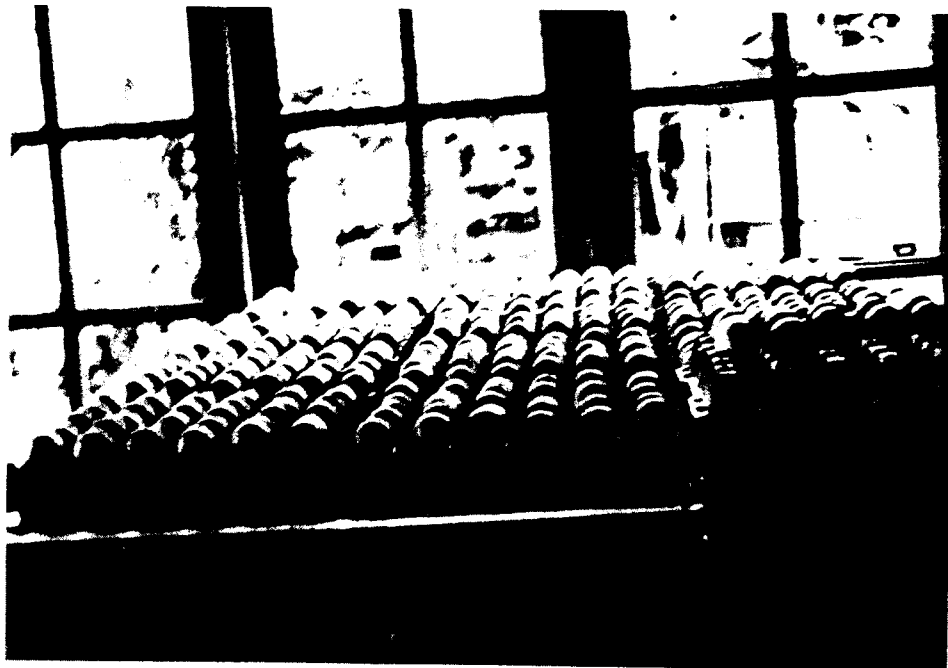
รูปที่ 5.3 คอกพ่อแม่พันธุ์ไก่ของสมาชิกในโครงการบ้านโนนสวรรค์

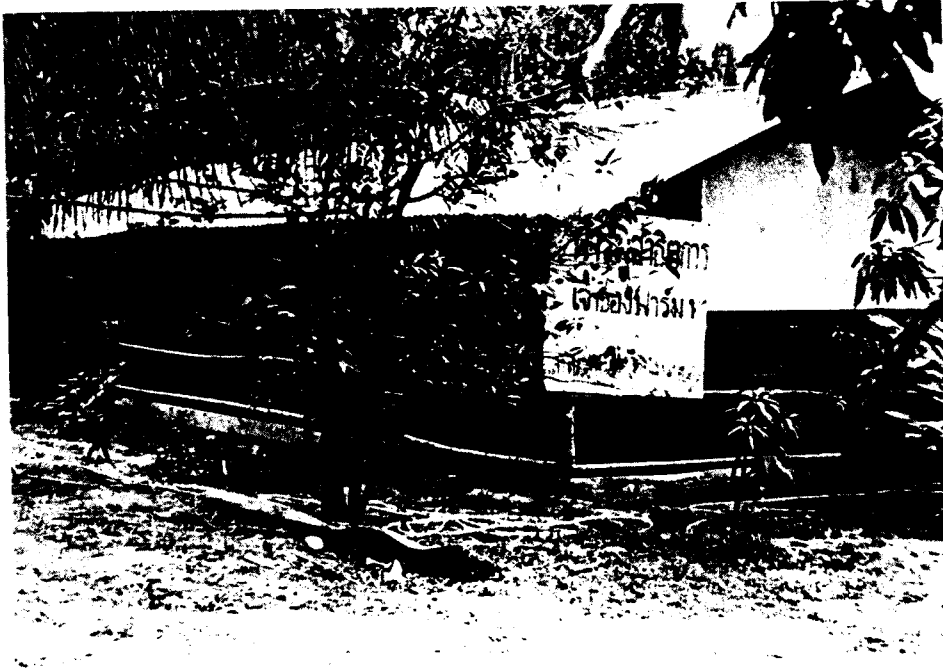
รูปที่ 5.4 พ่อแม่พันธุ์ไก่ของสมาชิกในโครงการบ้านโนนสวรรค์

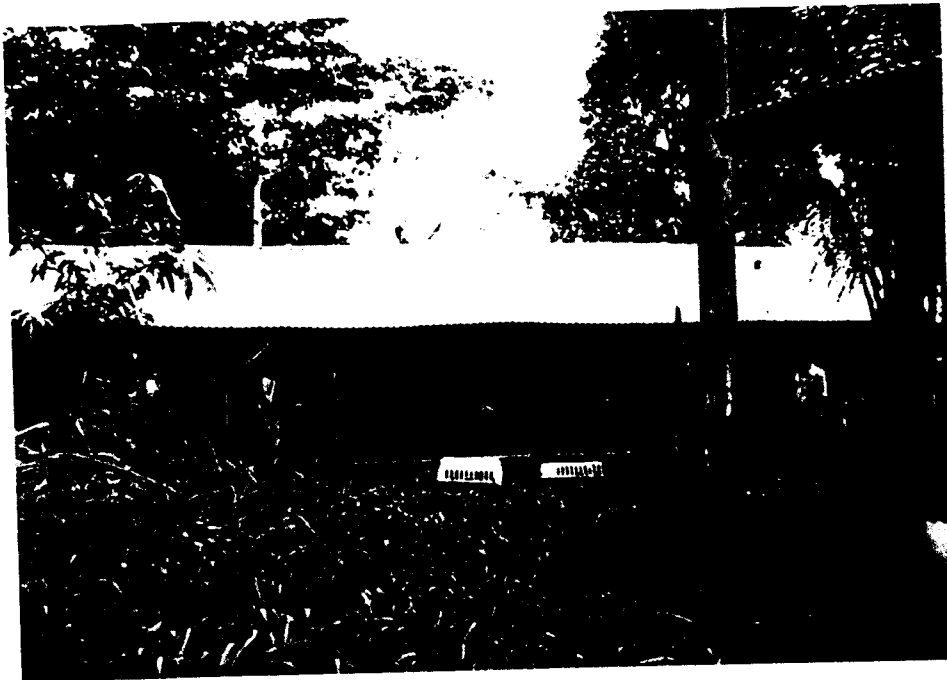
รูปที่ 5.5 ตู้ฟักไข่ขนาดจุ 300 ฟอง และตู้ฟักไข่ขนาดกลางจุ 1000 ฟอง ที่บ้านโนนสวรรค์

รูปที่ 5.6 การเก็บรวบรวมไข่ก่อนนำเข้าตู้ฟักไข่ ที่บ้านโนนสวรรค์

รูปที่ 5.7 ดอกพ่อแม่พันธุ์ไก่ของสมาชิกโครงการ บ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.8 ดอกพ่อแม่พันธุ์ไก่ของสมาชิกโครงการ บ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง

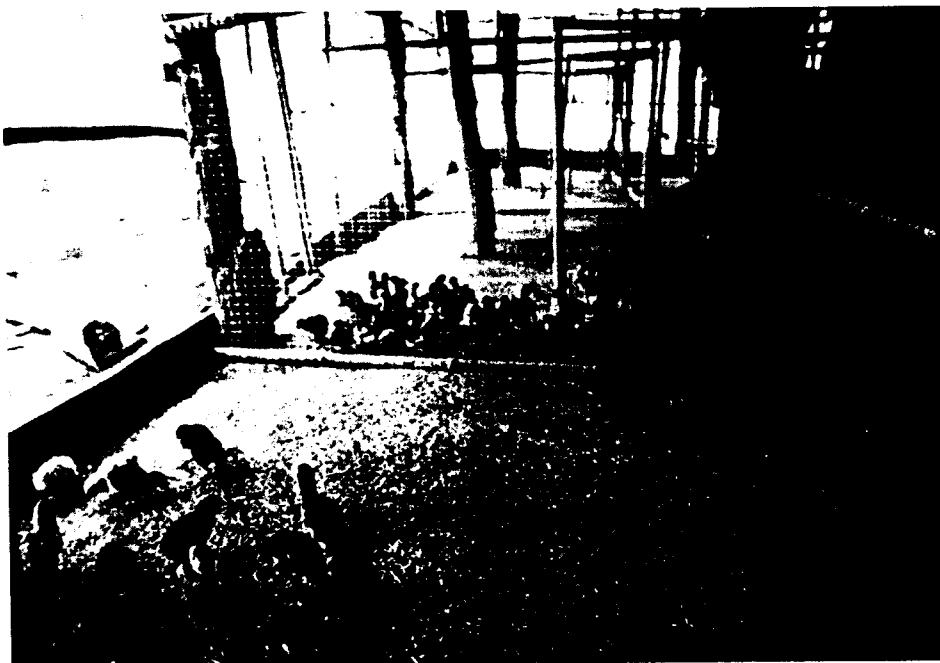
รูปที่ 5.9 ตู้ไฟกล่องขนาดจุ 1000 ฟอง 2 ตู้ ที่บ้านหินดั่งและหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.10 การเก็บรวบรวมไขก่อนนำเข้าฟักที่ได้หลังคา ซึ่งไม่เหมาะสมที่บ้านหินดั่งและหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.11 คอกเลี้ยงไก่พื้นเมืองถูกผสมทดลองที่บ้านโนนสวรรค์

รูปที่ 5.12 คอกเลี้ยงไก่พื้นเมืองถูกผสมทดลองที่บ้านหินดั่งและหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.13 การให้คำแนะนำสมาชิกโครงการ ในการสร้างโรงเรียนเลี้ยงไก่ที่บ้านโนนสวรรค์

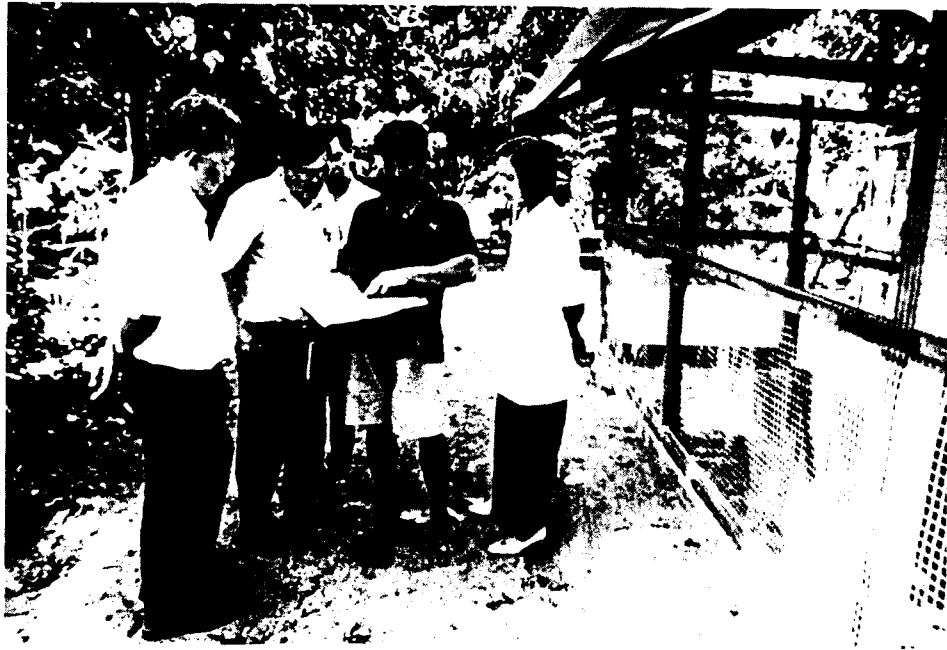
รูปที่ 5.14 การให้คำแนะนำสมาชิกโครงการ ในการสร้างโรงเรียนเลี้ยงไก่ที่บ้านหินดั่ง และหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.15 คอกเลี้ยงไก่ทดลองของสมาชิกโครงการ ที่บ้านโนนสวรรค์ สร้างไว้ได้ดูนบ้าน
ซึ่งไม่เหมาะสม

รูปที่ 5.16 คอกเลี้ยงไก่ทดลองของสมาชิกโครงการ ที่บ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง
ที่เหมาะสม

รูปที่ 5.17 คณะผู้วิจัยกำลังตรวจสอบการบันทึกข้อมูลในการเลี้ยงไก่ของสมาชิก
ที่บ้านโนนสวรรค์

รูปที่ 5.18 ผู้วิจัยกำลังให้คำแนะนำในการฟักไข่แก่สมาชิกที่บ้านหินตั้งและหนองไผ่ทอง

รูปที่ 5.19 การเจาะเลือดไก่ทดลองที่บ้านของสมาชิกในโครงการ

รูปที่ 5.20 การชั่งน้ำหนักไก่ทดลองที่บ้านของสมาชิกในโครงการ